

Передплата
 на «РУСЛАНА» виходить:
 в Австрії:
 на члн рік . . . 30 пер.
 на пів року . . . 16 пер.
 на чверть року . . . 5 пер.
 на місяць . . . 1-70 пер.
 За границею:
 члн рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків
 Подписное число по 10 сот.

РУСЛАН

«Варени не їти і дуку не варити: а не возьмеш мплести і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Руслакових кральвів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня, крім неділь і руских свят о 5¹/₂ год. пополудня.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. і. п. Дембровського (Херунцини). Експедиция місцевя в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише напередне застережене. — Реклямації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Caveant consules!

Ще не мав нагоди руский парламентарний клуб обговорити справи убиства гр. Андрія Потоцкого, а вже посипали ся по німецьких віденських часописах інтервю з рускими послами, які в нечуваний спосіб утруднюють становиско руского клубу і підривають его повагу в парламентарних і міродайних, державних сферах.

Маємо тут на гадці спеціально два інтервю з послами д-ром Кирилом Трильовским і Вячеславом Будзиновским.

Перший з них доказав своїм інтервю, що як політик поза кінець свого носа, поза свої «Січи» нічого не бачить. А як чоловік виставив собі своїм інтервю свідомство, що не доріс до сего, щоби зрозуміти і пошанувати сю загально людську засаду: «De mortuis nihil nisi bene», навіть тоді, коли б сї умерлі були політичними противниками.

Другий посол, Вячеслав Будзиновский, зазначив впрост у своїм інтервю, що гр. Потоцкий заслужив на свою судьбу і що не можна перевернути, які події принесє найбільша будучина. Се немов би заохота до дальшого терору. Річ природна, що сам п. Будзиновский не йме ся терору, для него все дилійша роля провокатора. А може се лише недобрий дотеп, яких чимало в своїм житю пан посол пустив. А вершком поведеня пана Будзиновского є гидка телеграма, яку по убистві гр. Потоцкого вислав до редакції «Діла»: «Vivat sequens — Budzypowski».

Коли в сей спосіб поведуть ся на власну руку члени руского клубу, то можемо мати передсмак його нарад над справою убиства гр. Андрея Потоцкого. Сї послы, публікуючи свої погляди, заганяють в нечуваний спосіб руский клуб в такий темний кут, що дуже а дуже тяжкий готов бути з него вихід. Нині рівночасно стає нам ясний факт, чому так мало доси здобув сей руский клуб. Бракло в его членів солідарности і політичної рівноваги.

Не менше заганяє в кут руский клуб наша молодіж. У Відні вислала молодіж до сестри Мирослава Січиньского пані Левицкої, жени посла д-ра Евгена депутацию під проводом студ. прав Галущиньского, який заявив, що в їх памяти Січиньский викликає найбільший подив і що він займе перше місце серед національних героїв. Пані Левицка дякувала зі слезами в очах студентам і заявила, що є гордою з того, що має такого брата.

Подібні інтервю та заяви рускій справі користи не принесуть. Якби не були причини убиства гр. Потоцкого, чи божевільність Січиньского, чи его фанатизм, викликаний видвигуванем москвофілів, сих політичних банкрутів, з сторони гр. Потоцкого до становиска політичної партії, чи виборчі надужитя, чи інші події, — треба сконстантувати оден факт, що апотеоза убиства може лише шкоду і то велику шкоду народній справі принести. Цілий цивілізований світ, де би убиства не довершено і якби не були его мотиви, мусить его осудити та з відразою відвернути ся від тих людей, що убиство апотеозують.

І в сій тяжкій хвилі, яка серед польскої суспільности викликала легко зрозумілу національну солідарність — ми вважаємо нашим обовязком, перестеречи нашу публику перед політикою нервів, що є найгіршим дорадником кожної суспільности. В сій хвилі треба більше, як коли небудь, заховати зрілу розвагу і політичну рівновагу. Хвиля не лише тяжка, але грізна. Дальший, хотьби найменше нерозважний промах може довести до дуже непожаданих консеквенцій, до заведеня виімкового стану у східній Галичині, який завдає би нашому народному організмови великі удари. Отже caveant consules!....

Дальші голоси днєвникарства про кроваву подію і єї наслідки.

(Δ) Поки передамо дальші голоси німецького днєвникарства в тій сумній справі, наведемо ще вельми знаменні слова краківського «Czasu», органу сего сторонництва польского, котрого пок намісник був визначним представником. Оцінивши великі заслуги покійника для польского народу, пише дальше «Czas»: «Подумавши, що він був варт, і яким способом ми его втратили, годі зберегти хочби зглядний лише спокій. А однак для самої памяти про помершого хочемо здержати ся від обуреня. Він і в житю а особливо в політиці ненавидів розтравуваня, котре може лише шкоду заподіяти; его ціхою була вирозумілість для противника; горячий речник злагоджуваня противностей і спорів, притлумлював всяку палкість в собі і лагодив її у инших, глядів усе доріг до згоди і порозуміня. Яко начальник краю приневолений був берегти ладу і порядку, але як огню стеріг ся упереджень, а в ділах і судах руководив ся уміркованем. Вжеж навіть у великій галицькій боротьбі народній проявляв прихильність для Русинів, оправдував їх і охоронював.

Але хоч зле єму за се відплатили, ми ще і так хочемо піти за взнеслим его прикладом. За вчинок одного нужденного, а хочби і громади співвинних, не будемо кидати каменем на цілий нарід, котрого ліпші члени з певністю осуджують злочини, а глибше споглядаючи з точки політичного овиду повинні над тим жаліти».

А тепер звертаємо ся знов до віденського днєвникарства, з котрого задля недостачі місця в першій хвилі подали ми лише голоси ліберальних днєвників Nfr. Presse і Zeit. Днєвник міністерства загр. справ Fremdenblatt, зазначивши почуте обовязку, яко головну прикмету покійника, вказує на те, що останним бажанем его було донести цісареві, що до останньої хвилі був его вірним слугою. В сій останній просьбі видно незвичайне почуте обовязку помершого, котре мусить степенювати обуренє задля убиства і то не лише в Австрії, але в цілім цивілізованім світі. Вчинок Січиньского є підлим скритоубийством. До огиди задля сего поганого злочину причиняє ся ще чувство повної безцільности вчинку. Ніхто рускому народови не оказував стілько прихильност, як гр. Потоцкий. Тепер, в останних днях свого життя робив він заходи, щоби правительство в порозуміню з Поляками сповнило їх домаганя. На політику правительства сей вчинок не зробить ніякого впливу. Держава, котра би капітулювала супроти сего кровавого тероризму, попала би в похибку не простиму. Австрия не піде на сю дорогу».

Waterland починає свою статью заміткою, що «руский студент сповнив злочин вопіючий о пімсту до неба. Власна мати чванить ся, що наклонила его до того, що намовила его, щоби осиротив жінку і девятеро дітей, а руске населене Львова (се була громадка прихильників Січиньского, а не руске населене. Ред. Русл.) устроїло ще овацію убийникови. Якже глибоко мусять бути закорінені в тім народі впливи злочинної агітації. Руска справа не зискала нічого сим злочином, бо тероризм не приневолить нікого до уступок. Выборча реформа впровадила численну руску репрезентацию до держ. ради, де можуть бороти ся о свої права. Голоси їх часто рішають. Коли руский клуб бажав, щоби его домаганя були здійснені, повинен постаратися о успокоєнє руского населеня».

Wiener Allg. Ztg. кінчить свої виводи заміткою: «В державі загального голосованя і управильненого судівництва терористична акция не має права бити».

N. W. Tagblatt зазначивши, що навіть тоді, коли Галичина за німецької системи була вкрита сіттю заговорів, не сповнив ніхто такого злочину, а вказавши на те, що в Австрії зроблено для Русинів і що ще мало бути зроблене,

Працюйте і щазьте!

на пасіці та придивляється до пчіл. В якому бжолі облетілись і утихли — все добре; як же вони метушать ся, ніби що шукають, се може вказувати, що вони зматчили і їм треба дати матку, як семя ще велика; а як маленька то красше зднати з другим слабеньким пеньком. Слабенькі пні облітують ся мляво, красше їх на другий чи третій день прилучити до других слабеньких пнів. Деж бжіл зовсім не видно, то мабуть вони вже охляли і осипались з голоду; треба нести їх до хати і оглянути.

У той же день, як повиставлені бжолі і вони облетілись, вичищають і денця вуликів. У вуликах, де денце підставне, вичистити его швидко; дуже покаляні денця зовсім виймають ся і на місто їх ставлять чисті. Нерухомі денця не так зручні. У дулянках стінки обтирають здолу хусткою; добре тепер і дулянки поставити на дерев'яні постами.

У перший же день дають усім пням густу годівлю з меду чи сахару з 10% муравиним квасом, якого додають столову ложку на 1½ флашки годівлі. Муравиний квас допоможе бжолі зчиститись та буде дезінфекувати їх шлунки. З другого боку пасішник вже буде певен, що на тільки день у бжіл буде їжа, як раніш єї бракувало.

У перший теплий день роблять і головний перегляд пасіки. Біля півдня, коли сонце добре пригріло, розкладають вулика, виймаючи рамку за рамкою, і пильно до всього придивляються. Перше звертають увагу на черву. Як черва закладена рівно, ніяких перерв нема, то вже певно, що є матка і матка добра, — все се одмічають в щоденнику пасічника. Звертають також увагу і на мід: чи є его стільки, щоб вистарчило, аж доки у природі буде добрий пожиток, а то треба підставити рамку з медом, яка повинна завше бути у запасі, чи відразу добре підгодувати бжіл хоч 2½ фунтами (1 кілограм) густого меду чи сахарного сиропу. Давати же потроху не гаразд, бо бжолі, думаючи, що у природі є пожиток, будуть вилітати частійше і гинуть не холоді. Зайві щільники виймають, заміняють також повсовані і зацвілі щільники. У дулянках щільники повиймати не можна, через се їх підрізують так, щоб до бжіл ще лишалось біля 4 вершків (дециметра) вошени. Сіно між заставними дошками і стінками вулика заміняють на сухе; змінюють і подушки та накрита на рамку. Стінки вуликів з середини обтирають хусткою до суха.

Після перегляду знову підметають усі денця, бо инакше бжолам самим довело ся би витягати сміте з вулика і страчувати даремно час.

Ось головніше, що можна сказати у такій невеликій статі; умістити більшу не позволяють розміри нашого журналу. — (Укр. Бжільництво) Є. Архипенко.

Телеграми

з дня 16. цвітня.

Рим. Свв. Отець Пій X прийняв вчера на послуханю німецького канцлера ки. Більова з жінкою.

Відень. N. W. Tagblatt доносить, що в літі сего року прийдуть до Ішлю англійський король Едвард, президент Франції Фалбер, данський король і інші монархи, аби зложити нашому цесареві желаня з нагоди ювілею 60-літнього володарства.

Букарешт. Сенат прийняв заключену з Австро-Угорщиною умову що до охорони власности письменської, артистичної і фотографічної.

Загреб. Посли з сербської партії независимости відбули оноді конференцію, на якій ухвалили заяву проти бана Равха, який сказав, що Сербі мають антидинастичні змаганя. Тому, що бар. Равх, на питанє о причини, дав

невдоволяючу відповідь, послы назвали его клеветником, брехуном і доносчиком.

Вашингтон. Президент предложив конгресови внесене на будову чотирох воєнних кораблів найновішого типу.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, реставрація і казарня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали 15. с. м.: Антін Денис, Підлуби; Ольга Попович, Перемишль; Орест Рожанський, Романів; Стефан Скленкович, Золочів; о. Олександр Голінатий, Шельпаки; Федір Бревка, Туря велика; Іван Андрійкон, Переворск; Іван Смолинський, Коломия.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 16. до 30. цвітня 1908.

Щоденно о год. 8. вечер представлено. В неділі і свята 2 представления о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High-Life представлено. Білети вчаснійше можна забути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

В книгарні Тов. ім. Шевченка можна купити:

- 1) Розважання про терпія І. Хр. — Ул. о. Е. Гузар. — Ціна 1 К без п. пер.
2) Розважання про терпія І. Хр. для шкільних дітей. Ул. о. Ев. Гузар. Ціна 50 с. без п. почт.
3) Боротьба Дрепера з вірою. Я. Л. — Ціна 40 сот. без п. почт.

СОКІЛ Шутки можна набувати в "Соняшній Базарі" у Львові і паперці і у всіх торговлях в краю.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переходяні папери вартісні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Сховки депозитові. (Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переходувати може своє майно або важкі документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як найдодігіднійш зарядження. Прависи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

Товариство взаїмного кредиту „Джістер”

стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові.

приймає вкладки на книжочки падинчі на 4%, уділяє позички на скрипти за інтабуляцією на 6 прц.; і сплату розкладає на 10 до 15 літ (при 30 ратах піврічних виносить рата амортизаційна на капітал і відсотки 5 К 8 сот. від кождих 100 К позички.

Венсі приймають ся тільки 3 місячні, з 3 підписами, на 6 прц. до 7 прц.

Членами можуть бути позичку і дістати тільки члени обезпечені в „Джістрі”.

З зисків уділив „Джістер” на публичні добродійні цілі квоту 45,835 корон.

Вкладки 2,795,183 К.
Позички уділені 3,410,684 К.
Удїли членські 234,398 К.
Цінні папери 130,452 К.
Фонд резервовий і інші 46,842 К.
Льокаші 182,206 К.

Канцелярії Товариства при ул. Рускій ч. 20 отворені перед полуднем від 8—2 год.

! Кашель!

Хто любить своє здоровле, той хоронить его.

5245 нот. дол. свідощтв доказує помічний вислід

Кайзер'а Brust-Caramellen

(Грудні кармельки) з трема соснами.

Випробовані лікарями і поручені проти кашлю, хрипки, катару, флегми, закатареня устної ями, дихавищі і коклюшу.

Пачка 20 або 40 сот.; Доза 80 сот. Дістати можна у всіх аптиках і дрогуериях.

(24—24)

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

Table with train schedules including columns for destination (Do/Lvo/Lyova), departure times (рано, перед пол., по пол., вечер, в ночи), and station names like Кракова, Ряшева, Підволочиск, Черновець, Станиславова, Коломиї, Стрия, Лустомит, Самбора, Любіня, Рави рускої, Янова, Брухович, Брухович, Зимної води.

ЗАМІТНА: Поспішні поїзди печатані товствм друком. — Поїзди Ідучі лише в неділі і свята означені † — в неділі і свята від 26/6 до 15/9 буквою Н, — в неділі і свята від 1/6 до 31/8 що день буквою Л.

